ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ – Ήχος πλ. δ΄. Εωθινόν Στ΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς καλεί να αφήσουμε χώρο στον Θεό να εισέλθει πραγματικά στη ζωή μας και να την μεταμορφώσει. Ο Απόστολος Παύλος μάς υπενθυμίζει ότι ο άνθρωπος είναι *«ναὸς Θεοῦ ζῶντος»* και γι' αυτό καλείται σε ζωή καθαρότητας και αγιασμού. Στο Ευαγγέλιο, ο Απόστολος Πέτρος, ύστερα από μια ολόκληρη νύχτα άκαρπου κόπου, εμπιστεύεται τον λόγο του Χριστού και βλέπει τα άδεια δίχτυα να γεμίζουν. Η υπακοή στον λόγο του Θεού μεταμορφώνει την αποτυχία σε ευλογία και τον απλό ψαρά σε Απόστολο, δείχνοντάς μας ότι, όταν εμπιστευόμαστε τον Χριστό, Εκείνος μπορεί να δώσει νέο νόημα και νέα κατεύθυνση σε ολόκληρη τη ζωή μας.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Πρὸς Κορινθίους Β΄ 6, 16–18 · 7, 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς · Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Αδελφοί, εσείς είστε ναός του ζωντανού Θεού, όπως είπε ο ίδιος ο Θεός: «Θα κατοικήσω μέσα τους και θα πορεύομαι ανάμεσά τους· θα είμαι Θεός τους και αυτοί θα είναι λαός μου. Γι' αυτό βγείτε μέσα από αυτούς και ξεχωρίστε, λέει ο Κύριος· μην αγγίζετε τίποτε ακάθαρτο, κι εγώ θα σας δεχθώ. Και θα είμαι για σας Πατέρας, και εσείς θα είστε για μένα γιοι και θυγατέρες, λέει ο Κύριος ο Παντοκράτορας». Αφού λοιπόν, αγαπητοί μου, έχουμε αυτές τις υποσχέσεις, ας καθαρίσουμε τον εαυτό μας από κάθε μολυσμό του σώματος και του πνεύματος και ας προχωρούμε στην ολοκλήρωση του αγιασμού μας με σεβασμό και φόβο Θεού.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Λουκ. 5, 1–11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἣ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Εκείνον τον καιρό, καθώς ο Ιησούς στεκόταν κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ, είδε δύο πλοιάρια στην όχθη της λίμνης. Οι ψαράδες είχαν κατεβεί από αυτά και έπλεναν τα δίχτυα τους. Μπήκε τότε σ' ένα από τα πλοιάρια, που ανήκε στον Σίμωνα, και τον παρακάλεσε να απομακρυνθεί λίγο από την ξηρά. Κάθισε και από το πλοιάριο δίδασκε τα πλήθη. Όταν τελείωσε τη διδασκαλία Του, είπε στον Σίμωνα: «Πήγαινε στα βαθιά και ρίξτε τα δίχτυα σας για ψάρεμα». Ο Σίμων Του αποκρίθηκε: «Διδάσκαλε, ολόκληρη τη νύχτα κοπιάσαμε και δεν πιάσαμε τίποτε· αλλά επειδή το λες Εσύ, θα ρίξω το δίχτυ». Όταν το έκαναν, έπιασαν τόσο μεγάλο πλήθος ψαριών, ώστε το δίχτυ τους άρχισε να σχίζεται. Έκαναν τότε νόημα στους συντρόφους τους, που βρίσκονταν στο άλλο πλοιάριο, να έρθουν να τους βοηθήσουν. Εκείνοι ήρθαν και γέμισαν και τα δύο πλοιάρια τόσο πολύ, ώστε κινδύνευαν να βυθιστούν. Όταν ο Σίμων Πέτρος είδε αυτό που συνέβη, έπεσε στα γόνατα του Ιησού και είπε: «Φύγε από κοντά μου, Κύριε, γιατί είμαι άνθρωπος αμαρτωλός». Γιατί τον είχε κυριεύσει δέος, όπως και όλους όσοι ήταν μαζί του, εξαιτίας της μεγάλης ποσότητας των ψαριών που είχαν πιάσει. Το ίδιο συνέβη και στον Ιάκωβο και στον Ιωάννη, τους γιους του Ζεβεδαίου, που ήταν συνεργάτες του Σίμωνα. Τότε ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα: «Μη φοβάσαι· από τώρα και στο εξής θα ψαρεύεις ανθρώπους». Και αφού έφεραν τα πλοιάρια στη στεριά, τα άφησαν όλα και Τον ακολούθησαν.

Σύντομο μήνυμα: «Επί δε τω ρήματί σου χαλάσω το δίκτυον». Ο Πέτρος είχε κοπιάσει ολόκληρη τη νύχτα χωρίς αποτέλεσμα, όμως ένας λόγος του Χριστού ήταν αρκετός για να μεταβάλει την αποτυχία σε ευλογία. Έτσι και στη δική μας ζωή, όταν οι ανθρώπινες δυνάμεις εξαντλούνται και τα «δίχτυα» μας μένουν άδεια, ο Χριστός μάς καλεί να μην αποχωρούμαστε, αλλά να Τον εμπιστευόμαστε. Η πίστη αρχίζει εκεί όπου ο άνθρωπος τολμά να πει στον Θεό: «επειδή το λες Εσύ, θα προσπαθήσω ξανά»!